

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ (1)

آنگاه که واقع شد قیامت. (1)

لَيْسَ لَوْفَعَتِهَا كَاذِبَةٌ (2)

نیست برای واقع شدن آن هیچ به دروغ نسبت کننده نی. (2)

خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ (3)

پائین کننده گروهی را، بلند کننده گروهی را. (3)

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا (4)

آنگاه که جنبانیده شد زمین را جنبانیدن سخت. (4)

و بُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا (5)

و کوبیده و ریزه ریزه کرده شدند کوه ها را کوبیدن و ریزه ریزه کردن بسیار. (5)

فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا (6)

پس بودند مانند گرد و غبار پراکنده. (6)

وَ كُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً (7)

و بودید شما گروه های سه گانه. (7)

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ لَمَّا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ (8)

پس کسان سمت راست، چه کسان سمت راست بودند؟ (اهل سعادت) (8)

وَ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ لَمَّا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ (9)

و کسان سمت چپ، چه کسان سمت چپ بودند؟ (اهل شقاوت) (9)

وَ السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ (10)

وپیش رونده گان، پیش رونده گان (10)

أُولَىٰ أَيْكَ الْمُقَرَّبُونَ (11)

آن پیش رونده گان ایشانند نزدیکان (درگاه الهی). (11)

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ (12)

در بوستان های نعمت. (12)

ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ (13)

گروهی زیادی از پیشینیان هستند. (13)

وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ (14)

و گروه اندکی از پسینیان. (14)

عَلَىٰ أَسْرُرٍ مَّوْضُونَةٍ (15)

بر تخت های مرصع و زربافته نشسته باشند. (15)

مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَّقَبِلِينَ (16)

تکیه زده گان بر آنها روی یکدیگر شده. (16)

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ (17)

می گردند دورا دور برایشان نوجوانان جاویدان. (17)

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ (18)

با قدح ها و کوزه ها و جام های شراب از رود بار روان. (18)

لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ (19)

نه درد سر داده می شوند از آنها و نه بیهوش می شوند. (19)

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ (20)

و میوه از آنچه که اختیار می کنند. (20)

وَ لَحْمٍ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ (21)

و گوشت مرغ از آنچه که پسند می کنند. (21)

وَ حُورٌ عِينٌ (22)

و حوران کشاده چشم. (22)

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ (23)

مانند مروارید پوشیده کرده شده. (23)

جَزَاءً، بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (24)

پاداش به حسب آنچه بودند می کردند. (24)

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَ لَا تَأْتِيهَا (25)

نه می شنوند در آن جا سخن یاوه و نه سخن گناه آلود را. (25)

إِلَّا قِيلاً سَلَامًا سَلَامًا (26)

مگر سخن گفتن سلام! سلام! را. (26)

وَ أَصْحَابُ الْيَمِينِ لَمَّا أَصْحَابُ الْيَمِينِ (27)

و اهل دست راست ها، چه اهل دست راست هائی؟ (27)

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ (28)

در (سایه) درختان کنار بی خار. (28)

وَ طَلْحٍ مَّنضُودٍ (29)

و در (سایه) درختان موزی سبز و خوشبوی توبرتو ثمره آن ها. (29)

وَ ظِلِّ مَمْدُودٍ (30)

و در سایه های دراز و گسترده. (30)

وَ مَاءٍ مَّسْكُوبٍ (31)

و در آب ریزان (آبشار) (31)

وَ فَكْهَةٌ كَثِيرَةٌ (32)

و میوه بسیار. (32)

لَا مَقْطُوعَةٍ وَ لَا مَمْنُوعَةٍ (33)

نه به پایان رسنده و نه از آن منع کرده شده. (33)

وَ فُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ (34)

و کوچ های برافراشته شده. (34)

إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً (35)

هر آئینه ما آفریدیم حوران را یک نوع آفریدن. (35)

فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا (36)

پس ساختیم ایشان را دوشیزه. (36)

عُرُبًا أَتْرَابًا (37)

محبوب شونده نزد شوهران، هم سن و سال. (37)

لَأَصْحَابِ الْيَمِينِ (38)

برای اهل دست راست. (38)

ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ (39)

گروهی زیادی از پیشینیان. (39)

وَ ثُلَّةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ (40)

و گروهی زیادی از پسینیان. (40)

وَ أَصْحَابِ الشَّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشَّمَالِ (41)

و اهل دست چپ ها، چه اهل دست چپ هائی؟ (اهل شقاوت) (41)

فِي سَمُومٍ وَ حَمِيمٍ (42)

در باد نهایت گرم و آب نهایت داغ. (42)

وَ ظِلٌّ مِّنْ يَّحْمُومٍ (43)

و در سایه ئی از دود های بسیار سیاه و گرم. (43)

لَا بَارِدٍ وَ لَا كَرِيمٍ (44)

نه سرد باشد و نه مفید. (44)

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ (45)

هر آینه ایشان بودند پیش این به ناز پرورده و راحت. (45)

وَ كَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ (46)

و بودند پافشاری و مداومت می کردند بر گناه بزرگ (شرك). (46)

وَ كَانُوا يَقُولُونَ إِذَا مِتْنَا وَ كُنَّا تُرَابًا وَ عِظْمًا أَعْنَا لَمَبْعُوثُونَ (47)

و بودند می گفتند آیا چون بمیریم و باشیم خاکی و استخوانی، آیا ما البته دوباره زنده

گردانیده گان باشیم ؟ (47)

أَوْ ءَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ (48)

یا پدران نخستین ما؟ (48)

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ (49)

بگو: هر آینه پیشینیان و پسینیان. (49)

لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ (50)

البته جمع کرده می شوند در میعاد روز مقرر. (50)

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَهِيَ الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ (51)

باز هر آینه شما ای گمراهان، به دروغ نسبت کننده گان (51)

لَأَكْلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زَقُومٍ (52)

البته خواهید خورد از درختی از زقوم. (52)

فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ (53)

پس پر خواهید کرد از آن شکم ها را. (53)

فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ (54)

پس خواهید نوشید بر آن طعام از آب داغ. (54)

فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ (55)

پس خواهید نوشید مانند نوشیدن شتران مبتلا به بیماری تشنگی. (55)

هَذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ (56)

این است مهمانی شان روز جزاء. (56)

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ (57)

ما آفریدیم شما را پس چرا باور نمی کنید؟ (57)

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ (58)

آیا پس دیدید آنچه که میریزید در رحم زنان؟ (58)

ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ (59)

آیا شما می آفرینید آن را، یا ما آفریننده گانیم؟ (59)

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَ مَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ (60)

ما معین کردیم در میان شما مرگ را و نیستیم ما پیشی گرفته شده گان. (60)

عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَ نُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ (61)

از آنکه عوض کنیم مانند های شما را و بیافرینیم شما را در آنچه (عالمی) که نمی دانید.

(61)

وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ النَّشَأَ الْأُولَىٰ فَلَوْ لَا تَذَكَّرُونَ (62)

والبتہ دانستہ اید آفرینش نخستین را، پس چرا پند نمی گیرید؟ (62)

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ (63)

آیا پس دیدید آنچه که کشت می کنید؟ (63)

ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُٗٓ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ (64)

آیا شما می رویانید آن را، یا ما رویاننده گانیم؟ (64)

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطًا مَّا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ (65)

اگر بخواهیم البتہ بگردانیم آن زراعت را گیاهی در هم شکسته، پس بمانید شما تعجب کننده گان. (65)

إِنَّا لَمُعْرَمُونَ (66)

(گوئید) هر آئینه ما البتہ غرامت کشیده گانیم. (66)

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ (67)

بلکه ما محروم شده گانیم. (67)

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ (68)

آیا پس دیدید آب را آنکه می نوشید؟ (68)

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ (69)

آیا شما فرود آورده اید آن را از ابر، یا ما فرود آورنده گانیم؟ (69)

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْ لَا تَشْكُرُونَ (70)

اگر بخواهیم بگردانیم آن را شور، پس چرا سپاس گذاری نمی کنید؟ (70)

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ (71)

آیا پس دیدید آتش را آنکه برمی افروزید؟ (71)

ءَ أَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ (72)

آیا شما آفریده اید درخت آن را، یا ما آفریننده گانیم؟ (72)

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرَةً وَ مَتَاعًا لِّلْمُقْوِينَ (73)

ما ساختیم آن را پندی (یاد آوری قدرت خدا) و بهره مندی ئی برای اقویاء و فقراء (یعنی همه). (73)

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ (74)

پس به پاکی یاد کن به نام پروردگار بزرگ خود را. (74)

فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ (75)

پس سوگند میخورم به جایگاه های ستاره ها. (75)

وَ إِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ (76)

و هر آئینه این البته قسمی است اگر بدانید، بزرگ. (76)

إِنَّهُ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ (77)

هر آئینه این البته قرآن گرامی قدر است. (77)

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ (78)

در کتاب پوشیده (لوح محفوظ). (78)

لَّا يَمَسُّهُ- إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ (79)

نمی رساند دست به آن مگر پاک شده گان. (79)

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ (80)

فرو فرستاده شده است از جانب پروردگار جهان ها. (80)

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهَبُونَ (81)

آیا پس به این سخن شما سستی و سهل انگاری می کنید؟ (81)

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكذِّبُونَ (82)

و می سازید روزی خود را آن که شما به دروغ نسبت می کنید. (82)

فَلَوْ لَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ (83)

پس چرا وقتی که (روح) میرسد به گلوگاه. (83)

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ (84)

و شما آن وقت می بینید. (84)

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَ لَنْ كُنْ لَا تُبْصِرُونَ (85)

و ما نزدیک تریم به آن از شما ولیکن شما نمی بینید. (85)

فَلَوْ لَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ (86)

پس چرا اگر نیستید غیرمقهور الهی؟ (86)

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (87)

باز گردانید آن (روح) را اگر هستید شما راست گویان؟ (87)

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ (88)

پس اما اگر باشد از نزدیک شده گان بارگاه الهی. (88)

فَرَوْحٌ وَ رِيحَانٌ وَ جَنَّاتٌ نَعِيمٍ (89)

پس (او را است) راحت و گل خوشبو و بوستان نعمت. (89)

وَ أَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ (90)

و اما اگر باشد از اهل دست راست. (90)

فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ (91)

پس سلام است برای تو از اهل دست راست. (91)

وَ أَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ (92)

و اما اگر باشد از نسبت کننده گان به دروغ ، گمراهان. (92)

فَنزُلُ مِنْ حَمِيمٍ (93)

پس (او را است) پذیرائی از آب داغ. (93)

وَ تَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ (94)

و (او را است) فرو انداختن و سوختن دوزخ. (94)

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ (95)

هرآئینه این البته آن حق الیقین (درست بی شبهه) است. (95)

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ (96)

پس به پاکی یاد کن به نام پروردگار بزرگ خود را. (96)